

ta idealitat, quan és una gran flama d'esplendorós sentiment, us recordareu de la tècnica...? Si us delecteu esguardant «El Judici Final» de Miquel-Àngel, hi pensareu...? Si els crítics que parlen d'aquesta obra prodigiosa hi pensessin, en la tècnica, dirien que el geni florentí no era un gran artista, en lloc de dir que no era un gran obrer.

Quan Joaquim Biosca celebri la seva anunciada exposició en la «Secció d'Art» del CENTRE DE LECTURA, podrem apreciar tota la importància de la seva obra. El futurista italià Marinetti, i el crític francès

Pitolè, l'han estudiat profundament, i l'han celebrat amb grans elogis.

La «Exposició Joaquim Biosca» la precedirà una conferència que, parlant del notable pintor, vindrà a llegir-nos el culte poeta Alfons Maseras. Recordo que Guirao Homedes, va acudir a parlar-nos del malaurat Juli Antonio, aquell altre gran artista, que tant va costar-li imposar la seva personalitat en l'art ibèric.

I quan il·lustrés poetes comenten una obra artística, i, devotament, saluden a l'artista, és indubtable que es tracta de cosa exquisida i de vàlua.

A. FUSTER VALLDEPERAS.

VAIXELL MARXANT ⁽¹⁾

*Vaixell marxant que en l'ampla mar viatges,
serà i altiu en tots els teus viatges,
tot ple de gent i del més pur control.
O tú, que reses en sortir el sol
per a que et porti a les llunyanes platges!*

*Ara jo veia ple de gent el port
que amb l'ull encès mirava ton transport
esperant el moment de la sortida.
Jo he sentit, vaixell, una punyida
ara que veia ple de gent el port.*

*He pressentit una recança densa
en el moment profund de la partença;
i m'he sentit tot ple d'aquella gent
volent ésser vaixell en el moment
en que sentia la recança densa.*

*Vaixell marxant a l'hora de la posta,
deixes la terra tota descomposta,
i, a la gent, l'enyorança i el conhort
de viatjar i dir adeu al port,
i del retorn a l'hora de la posta.*

*I al viatger que marxa dintre tú
li dones la inquietud de l'insegü
i el dolç pressentiment de l'arribada.
Vaixell marxant, mon ànima, arborada,
és viatger que marxa dintre tú.*

*Jo he vist també marxar altres vaixells,
Senyor, que han pres mon esperit amb ells
i també he vist la gent que es condolia
i sempre m'he quedat amb qui és plangia
en l'hora en que han partit altres vaixells.*

*I m'he forjat les belles sensacions
de transportar pels amplex horitzonts
mon esperit que en els vaixells viatja
però he romàs tot sol damunt la platja
només guaitant els amplex horitzonts*

*O Senyor, de la mar i de la terra!
digueu si so només que una desferra
de la mar que ha deixada algun vaixell
que no podia transportar amb ell
o sóc tot arrelat dintre la terra?*

J. M.ª PROUS I VILA.

(1) Premiada en els Jocs Florals de Lloret de Mar.